

גל לבי

בראשות
הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

"תחלמו ותשאפו להיות תלמידי חכמים!
אין תענוג יותר גדול מלהיות תלמיד חכם!"

02 הרב יגאל כהן
לזכות לכל
הברכות

04 שאל את הרב
כיצד צולים כבד?

05 הרב יצחק פנגר
לא לוותר
על החלום

08 הרב רפאל אוחיון
המרחק שמחבר

11 נופית משולם
אלה
שבאים בלילה...

12 הרב דוד פרייז
ה' יפנק אותך

15 סיפורי צדיקים
הרב ירחמיאל גרשון
אדלשטיין

פרשת נשא

עלון מספר
452
אין לקרוא בזמן
התפילה וקריאת התורה
נא לשמור על קדושת הגליון

לפי "אור החיים"	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסת שבת	19:26*	19:25	19:29	19:25
יציאת שבת	20:18	20:17	20:20	20:17
ר"ת	21:15	21:12	21:16	21:12

*בירושלים: לנהגים 40 דק' 19:06

הרב יגאל כהן שליט"א

ראש מוסדות יביע אומר וארגון ענפים

הדרך הבטוחה לזכות לכל הברכות

עליו יצר הרע, זוכה לכל הברכות האמורות בברכת כהנים.

ביאור הדברים, היות שעל פי רוב אדם שהוא שבע ודשן עלול לבעט מרוב טובה, כמאמר החכם מכל אדם (קהלת ה, יב): "עֲשֹׂר שְׂמֹר לְבַעְלֵי לְרַעְתּוֹ", כמו לדוגמא, אדם שקיבל יום אחד חמישים מיליון דולר לחשבון הבנק, וכולם מתרוצצים סביבו לבקש את

עזרתו, מחפשים את תשומת לבו, האם גם אז הוא יסאר חבר של כולם, יחייך לכולם, או חלילה תיכנס גאווה בלבו? אם כן, נמצא שכל הברכות האמורות בתורה בענייני עולם הזה אינם אלא לרעתו, בודאי הקדוש ברוך הוא שמרחם עליו לא יתן לו את אותה ברכה. לא כן אדם היודע להגביל את עצמו מתענוגי עולם הזה, מהעושר אשר חננו ה', שהוא עושה מעשים טובים ומהנה לאחרים, אצלו ודאי אין העושר לרעתו, ואין כל סיבה

לקדוש ברוך הוא שלא להשפיע עליו את כל הברכות האמורות בתורה.

מה שאנחנו יכולים לקחת מזה לחיים שלנו הוא: שאם יש משהו שחשוב לכם מאד, וכמובן התפללתם עליו הרבה, ועדיין לא קיבלתם ממנו יתברך את מבוקשכם, תבדקו בעצמכם - אם התפילות שלכם יתגשמו על הצד הטוב ביותר, האם זה יגרום לכם להרגיש קצת יותר טובים מאלו שאין להם?? אם בורא עולם יזכה אתכם בחכמה גדולה, האם לא תבקשו לעצמכם כבוד עבורה??

להיות כלי מחזיק ברכה

בואו ונשכנע את מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שכל כך רוצה לתת לנו כל טוב, ומחכה שנשכנע אותו, שגם אם הוא יתן לנו את משאלות לבנו - לא נרגיש שזה שלנו, לא נחשוב אפילו לרגע שאנחנו יותר טובים מאף אדם שבעולם, שלא נדון את האחר לכף חובה, שנשאר צנועים במעשנו, שלא נתגאה על בן או בת הזוג שלנו בהרגשה שאנחנו יותר טובים מהם, שאנחנו מפרנסים אותם, שאנחנו עשינו להם טובה שהתחתנו איתם.

וזה מה שמלמדים אותנו רבותינו במדרש, שברגע שנעבוד על זה, ללמד את עצמנו לחוש תמיד שכל הדברים הטובים שיש לנו הם מתנת חנם מאת ה' יתברך, ללא כל ספק - בורא עולם יפתח לנו שערים של שפע גדול, ונזכה לכל הברכות האמורות בברכת כהנים, ברוחניות ובגשמיות. כי על ידי שהאדם מבין שהצלחה שלו - היא לא שלו, והכל בחסדו של הבורא יתברך עליו, בכך הוא מכין את עצמו להיות כלי מחזיק ברכה, כלי שיכיל בתוכו את כל השפע הגדול שבורא עולם חפץ לתת לו. אמן, כן יהי רצון.

שבת שלום ומבורך

”
אם התפילות שלכם יתגשמו על הצד הטוב ביותר, האם זה יגרום לכם להרגיש קצת יותר טובים מאלו שאין להם?? אם בורא עולם יזכה אתכם בחכמה גדולה, האם לא תבקשו לעצמכם כבוד עבורה??

בפרשתנו אנו לומדים על מצות "ברכת כהנים". כבר מצינו בפרשת שמיני (ויקרא ט, כב): "וַיֵּשָׂא אֶהָרֹן אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרֶכֶם", שלאחר שאהרן הכהן גמר להקטיר את כל חלקי הקרבנות שהקריב ביום השמיני למילואים - יום חנוכת המזבח (א' בניסן), נעמד אהרן הכהן בין המזבח החיצון לפתח המשכן, כשפניו אל העם, נשא את ידיו וברך את ישראל "ברכת כהנים". כאן בפרשתנו מצווה התורה על אהרן ובניו הכהנים לשאת את כפיהם ולברך את ישראל: "וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֶהָרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם. יְבָרְכֶךָ ה' וְיִשְׁמְרֶךָ. יֵאָר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֲנֶךָ. יֵשָׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לָךְ שְׁלוֹם. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם" (ו, כב-כז).

כוח הברכה

ויש בדברי חכמנו זכרונם לברכה ביאורים רבים על פסוקי ברכת כהנים, שבה כלולים כל הברכות, והם מקור הברכות כולם. אבל אומרים רבותינו במדרש רבה (פרשה יא אות א), למה נאמרה פרשת ברכת כהנים כאן מיד אחר פרשת נזיר, ללמדנו, שכל מי שהוא מזיר עצמו מן היין לשם שמים, ששומר על עצמו שלא יגבר

הצטרף להפצת עלוני השבת ותן לעוד משפחות ליהנות מהתוכן ולהתחזק - בזכותך!
| 03-8000-770 |

יגאל גם לבם

עלון "יגאל ליבי" מלא בתכנים מחזקים ומשמחים, מכניס אור לבית ומחמם את שולחן השבת

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צמון פ"ת

אחריות על המשכן והקדושה

בפרשת נשא מופיע מפקד מיוחד - מפקד בני משפחות לוי, אשר נבחרו למלא תפקידים מיוחדים במשכן.

אכן בני שבט לוי לקחו על עצמם את האחריות העצומה להיות אלה אשר מטפלים במשכן ה' מפרקים ובונים, ונושאים על גבם את משכן ה'.

זוהי אחריות עצומה, שכן המשכן הוא המקום שבו שוכנת שכנית ה', וזכו הלויים להיות שומרי משמרת הקודש ונבחרו על ידי השי"ת מכל עם ישראל להיות הם הזוכים ומתעסקים במלאכה המיוחדת הזו.

והיו הרבה תפקידים בעת המסעות במדבר, כמו בני קהת שהתעסקו בקדש הקדשים כגון להוריד את פרוכת המסך ולכסות את ארון העדות וכו', ובני גרשון היו אחראים על פירוק יריעות המשכן את קלעי החצר ואת מסך שער החצר, וכן שאר בני לוי איש על עבודתו ואיש על משאו.

ולא היה הבדל או קינאה איש באחר למה פלוני אחראי על קדש הקדשים והשני על יריעות המשכן וקלעי החצר שהם דברים לכאורה פשוטים יותר וכדומה, כי כולם ידעו והבינו שבסך הכל כל החלקים האלו במשכן יוצרים את "משכן השם", הן ארון העדות והן האדנים ויריעות המשכן הכל זו חטיבה אחת שמשמעותה "הקמת המשכן".

”ולא היה הבדל או קינאה איש
באחר למה פלוני אחראי על קדש
הקדשים והשני על יריעות המשכן

ומסר עצום מכאן לכל הורה ומחנך, אם זכה האדם ומן השמים זיכו אותו להיות נושא על גבו את משמרת הקודש והפקידו בידו נשמה של ילד יהודי הרי שהוא זכה "ונבחר מכולם" להיות המחנך והמגדל של הנשמה הזו בגן ה', ולעשות מלאכתנו זו מלאכת הקודש בדחילו ורחימו, ולא משנה אם משמים הפקידו בידנו את הבן או התלמיד כשהוא מיוחד בדרגת "ארון העדות" או בדרגת יריעות החצר אדנים וכדומה, כולם הינם אבן יסוד בבנין העם היהודים וכולם נקראים בניו של הקב"ה.

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

דוגמא אישית

השבוע אני רוצה להתמקד בנושא כמעט הכי ידוע, אבל הסוגיה הזו קשה כי רחבה היא מיני-ים, ונשתדל לתת כאן הדרכה קצרה בענין, ותן לחכם ויחכם עוד.

בראש ובראשונה שא תפילה לאל עליון.

הנפש שלנו מעוצבת על ידי מלך מלכי המלכים הקב"ה, אנחנו יציר כפיו ונטע בנו חלק אלוה-ממל. וכיון שכך הטביע בנו טבע שלהיות דומים ללמעלה, ולכן הילדים מסתכלים עלינו ורוצים להיות כמונו, כך עובד התת מודע שלהם.

הגאון הצדיק רבי שמשון פינקוס זצ"ל היה הולך בכל ערב שבת עם ילדיו לחנות המכולת, ואומר להם שכל אחד יקח איזה ממתק שהוא רוצה לכבוד שבת. גם אם בחרו הילדים ממתק יקר הוא היה קונה, והיה אומר להם: ילדים יקרים אנחנו קונים לכבוד שבת וזה לא על חשבוננו, אלא מהחשבון של ה', שאמר: "לוו עלי ואני פורע".

הבה נחשבו לעצמנו מה עשה הרב פינקוס, הוא יצר שני דברים עצומים:

- א.** ציפיה ליום השבת, כל יום שישי הולכים עם אבא למכולת לבחור ממתק.
- ב.** בנה בהם אמונה שהוצאות שבת זה מה', אפילו דברים שלא היה קונה בימות השבוע, אבל קנה ביוקר לכבוד שבת.

אחי ורעי לא אמרתי עכשיו ללכת למכולת ולקנות מה שהילד רוצה. אבל כן אמרתי שאנחנו צריכים לחשוב על רעיונות איך אנחנו מחדירים בהם יראת שמים ואמונה, הרב פינקוס בעצמו חיבר ספר ענק שבענקים על שבת קודש הנקרא 'שבת מלכתא'. (ספר חובת) הוא לא רק אמר הוא חי את המציאות של שבת.

אנחנו צריכים לחיות המציאות שנקראת שבת או כל דבר שנחזיר לילדים, ואז נוכל העמיק בתוכם את הכל.

כאשר אתה עומד יחד עם בנך בתפילה ודורש ממנו איך להתפלל ושאסור לרוץ ולדבר ביית הכנסת, אנחנו צריכים להבין מהו 'מורא מקדש' אצלנו. ולחשוב על רעיונות להכניס בו את הריגוש הזה של מעלת וקדושת בית הכנסת. וכמו כן בתורה.

ידוע המעשה עם הילד שהרב שאל בכיתה מה הדבר הכי חשוב בעולם? וענה לו התלמיד: 'חמין' (צ'ולנט), המלמד חשב הילד חומד לצון, אבל ראה את הבעת פניו רצינית, וכשבירר עם התלמיד התברר לו שהאבא מדבר על חשיבות התורה והמצוות מאד, אבל כאשר מגיעה צלחת חמין הוא לא שומע כלום, מעניין אותו רק הצלחת. זה מה שהילד ראה.

יהי רצון שלא נכשל, ונדע להוות דוגמא אישית לילדינו.

אמן, כן יהי רצון.

שמירת הלשון
הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

ואהביו כצאת השמש בגבורתו

(שופטים ה', ל"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת בחור מתחזק, שאת הקשר עם בורא עולם בכל יום הוא מהדק, ורוצה לעלות במסילה העולה בית אל, ועל זה בכל יום הוא מתפלל, שיסכימו הוריו להעבירו למסגרת חינוך תורנית, כי במקום שבו הוא נמצא הוא הולך אחורנית. ובינתיים הולך מדי יום לשיעורי תורה, ונהנה מאוד

מכל התוכן והאורה, ויוצא מהשיעור שמח וטוב לב, אך כשהולך לבית הספר הוא מאוד כואב.

יום אחד נקלע למצב מאוד לא נעים, ותשובה לשאלתו הוא רוצה לקבל ולהפנים: ביום חמישי בהפסקת הצהריים, נכנס לכיתה בחור בשם אפרים, וכתב על הלוח דברי להג והיתול,

וברח מהכיתה מהר כמו חתול. אחר כך התברר שכתב דברי גנאי על שמעון, וכשנכנס לכיתה הוא התרגז המון, ושאל מי זה כתב את דברי הגנאי, וכשלא עניתי החל להלבין את פני. ומאז בדרך קבע אותי הוא מבזה, ועושה זאת לעין כל רואה וחווה. ומפעיל עלי לחץ חברתי חזק, ואני בכל הכח נאבק, שלא לגלות את שמו של הכותב, וכבר יש לי מועקה גדולה בלב, שפוגעים בי החברים השכם והערב. ואיני יודע כבר מה לעשות, האם לגלות את שמו או לחשות.

ואמרתי לאותו בחור גיבור, שה' יתברך לו יעזור, שאסור לו לומר את שמו של הכותב, אפילו שמבזים אותו וזה מאוד כואב. והחפץ חיים אותו משבח, שיבוא היום ויהיה פורח. ולעתיד יאירו פניו כאור החמה, וזה יהיה לו לנחמה. שכל אדם הנעלב ואינו עולב, ועושה זאת בגלל שאת ה' הוא אוהב, ומקבל את היסורים שבאים באהבה, אצל ה' יתברך מעלתו גדולה ורבה. ועליו נאמר (שופטים ה', ל"א): "ואהביו כצאת השמש בגבורתו", וידע שה' יתברך תמיד אתו. וכל שכן שהוא סובל עבור מצות השם, שהוא רואה את מעשיו ורושם (חפץ חיים ה' רכילות כלל א' הלכה ז'), ויקבל שכרו מושלם משמים, בכפל כפלים מלא חופנים.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון

בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1)

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

אכל לחם והקיא האם צריך לברך ברכת המזון?

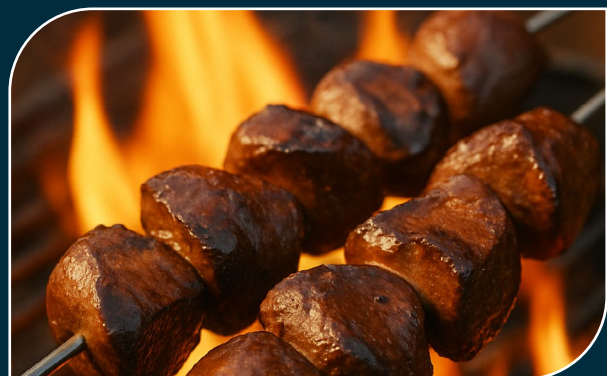
אם אכל כשיעור כזית או יותר והקיא מה שאכל לא יברך, אבל אם אכל כמות גדולה והקיא מעט ויודע שנשאר במעי לפחות כזית צריך לברך ברכת המזון. ואם הוא מסופק אינו מברך מספק.

(שו"ת פנים מאירות (ח"ב סי' כז), ושו"ת זרע אמת (ח"ב יו"ד סי' מ), וכ"כ חזון עובדיה ברכות עמ' רעב).

מחבת טפלון האם חייב בטבילת כלים?

יטביל בלי ברכה. וכן הדין לשאר כלי טפלון.

(עי' בש"ע (יו"ד סי' קכ סעיף א) ובשו"ת מנחת אשר (וויס ח"ג סי' סא), ובשו"ת ארחותיך למדני ח"ה סי' קכו, מרן הראש"ל שליט"א הובא בקובץ בית יוסף גליון סי' מג עמ' רכ).

כיצד צולים כבד?

יחתוך הכבד לאורכו ולרוחבו בעומק כדי שיוזב הדם שבסמפונות, ויניח מקום החיתוך כלפי מטה וצולה אותו עד שיהיה ראוי לאכילה, ואין צריך צליה על גבי האש ממש, אלא בחום שיכול לשאוב ולשרוף הדם, ולכן אם אין מנגל אפשר גם לצלות הכבד על גבי פלאטה חשמלית וכדו' ובלבד שאין לה שפה כדי שהדם יוכל לזוב החוצה. ואם אינו רוצה לבשל הכבד אלא רק לצלותו מספיק שיחתכנו או לאורכו או לרוחבו. ונוהגים לפזר על גביו מלח בשעת הצליה.

(גמ' חולין קט ע"ב, ש"ע יו"ד סי' עג סעיף א, פר"ח שם ס"ק יא)

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר לא לוותר על החלום

בפרשת נשא, מוספר על הנזיר. אדם החליט לקבל על עצמו נזירות למינימום של 30 יום, שבהם הוא לא נטמא למתים, לא שותה יין ולא מגלח את שערותיו. אם מסיבה כל שהיא הוא נטמא בתקופה הזו, כתוב: "וקדש את ראשו ביום ההוא, והימים הראשונים יפלו" (במדבר ו', י"א -י"ב). הרב הקדוש ה"בית ישראל" היה מרבה לומר שהפסוקים הללו מלמדים את האדם לא להתיימש. לכאורה, הנזיר היה צריך לחשוב - "הנה, אני משתדל, אני מתקדש, ופתאום זה קורה לי ואני נטמא. אולי משמים לא רוצים שאני אהיה נזיר". לכן אומר הפסוק "וקידש את ראשו" - תעזוב את המחשבות הלא נכונות, אל תישבר, תמשיך ותתחיל מהתחלה. והדבר נכון לגבי הרבה שטחים בחיים.

ג. ק. רולינג היא היוצרת של סדרת הספרים המצליחה "הארי פוטר". אבל ההצלחה לא האירה לה פנים מלכתחילה. בשנת 1990, רולינג הגתה את הרעיון עבור הארי פוטר. היא ציינה שהרעיון הגיע אליה בשלמותו, יום אחד, כשהיא הייתה על הרכבת ממנצ'סטר ללונדון. היא החלה לכתוב בקדחתנות, אך מאוחר יותר באותה שנה אמא שלה נפטרה אחרי סיבוב של טרשת נפוצה. בשנת 1992 היא עברה לפורטוגל, כדי ללמוד אנגלית ולהתפרנס. שם היא הכירה את בעלה, שממנו נולדה לה בת, אך שנה לאחר מכן הנישואין הללו התפרקו, והיא התגרשה ועברה לגור בסקוטלנד, בשביל להיות קרובה לאחותה שתסייע לה עם הילדה. עד אז היא הספיקה לכתוב שלושה פרקים של הארי פוטר. רולינג ראתה את עצמה ככישלון באותה תקופה - היא הייתה מחוסרת עבודה, גרושה, בלי שקל בכיס, עם ילדה תלולית לחלוטין בה. היא החלה לסבול מדיכאון שתקף אותה. זו הייתה אחת התקופות הקשות ביותר בחייה, אבל היא הצליחה לדחוף את עצמה ולעבור את התקופה הזו.

בשנת 1995, 12 הוצאות לאור מכובדות דחו את החומר הכתוב של הארי פוטר. אבל שנה לאחר מכן, הוצאה לאור קטנה בשם "בלומסברי" (Bloomsbury) הסכימה לקבל את הספר להוצאה דרכה, והשקיעה בו רק 1500 אירו, כי לא רצתה להפסיד יותר מידי. בשנת 1997 יצאו לאור רק אלף עותקים, שחמש מאות מהם הלכו לספריות ולא לחנויות.

ואז...בשנת 1998, הספר זכה בשני פרסים יוקרתיים כספר השנה (הראשון - Nestle Smarties Book Award, והשני - British Book Award for Children's Book). נכון להיום, סדרת הספרים מכרה למעלה מ-400 מיליון עותקים, והסופרת נחשבת לסופרת המצליחה ביותר באנגליה. ללמדנו שלא להתרגש מ"נפילות", מכל מני בחינות ששומעים לאחרונה. להמשיך באמונה להתחזק ולהשתפר.

"הצלחה היא היכולת לעבור מכישלון לכישלון מבלי לאבד את ההתלהבות."

סיפור האישי של רבקה

לא ידעתי אם אצליח לקום אבל הלב לא ויתר

שמי רבקה. אני אמא לשישה ילדים, גרושה, במשך שנים הרגשתי שאין לי אוויר לנשום. לא גדלתי עם כלים לחיים. מאז שאני זוכרת את עצמי הרגשה שלי לא הייתה קלה, גדלתי בבית קשה, אבא שתלטן, אמא שותקת. הרבה פחד, מעט אהבה, כך עברו לי החיים עד שבגרותי. רציתי מאוד להתחתן, אמרתי לעצמי שם אני אמצא את עצמי, את המקום שלי, שם יקבלו אותי עם המון אהבה. אבל גם שם - לא הייתה לי מנוחה. אחרי שנים של נישואין מלאות כאב נפשי, מילולי, כלכלי - הגעתי לסוף. הרבנים המליצו להישאר, היועצות לחצו עליי לנסות עוד ועוד, אך אני פשוט נשברתי. אני מוצאת את עצמי בגיל 37, עם שישה ילדים קטנים, ללא עבודה מסודרת, בלי תמיכה משפחתית - בלי מושג מאיפה מתחילים.

היה לילה אחד, אותו לא אשכח כל חיי. הייתי על מזון בסלון, הילדים ישנו, השקט צרח לי באוזניים. והלב? הלב פשוט מחפש להיעלם. באותו לילה עשיתי דבר שמעולם לא העזתי. פתחתי ספר תהילים, בכיתי את נפשי, שפכתי את הלב לאבא בשמיים, אמרתי לו, "ריבונו של עולם... אני לא יודעת כבר מה לעשות עם עצמי, אבל אם אתה מאמין בי - תן לי סיבה להאמין בעצמי". בבוקר למחרת קמתי - שם התחיל המסע שלי. נרשמתי לקורס קצר בתחום ההעצמה אישית, לא ידעתי כלום, אבל הייתה בי החלטה: יותר לא אשתף פעולה עם תחושת הקורבן. עברתי דרך חתחתים - דמעות, השפלות, מאבקי פרנסה. היו ימים שהילדים שאלו: "אמא, למה אין אוכל כמו פעם?" היו רגעים שחשבתי לשבור את הכלים. אבל ברוך ה' לא נשברתי. מצאתי עבודה קטנה. אחריה - עוד אחת. אמרתי לעצמי כל הזמן כמה שאני שווה. שיש לי קול. שיש לי מה לתת לעולם, לילדים שלי המתוקים כל כך.

ואז הגיע יום אחד רגיל שבו הבנתי שזכיתי, לא בלוטו, לא בתקשורת. זכיתי לנצח את הייאוש. את תחושת ש"אין לי סיכוי". ערב אחד אני יושבת עם הילדים סביב השולחן לארוחת ערב חותכת סלט, מחלקת לילדים את האוכל, פתאום הבן הקטן שלי הסתכל עליי ואמר: "אמא, את תמיד מצליחה. את כמו דוד המלך - הוא לא ויתר, גם כשלא היה לו כלום." צחקתי, בכיתי וחבקתי.

כיום אני מלווה נשים אחרות, למצוא את האושר הפנימי שלהן, את הטוב שיש בהן. לא כי אני מושלמת. אלא כי אני חיה - באמת. אם יש משהו אחד שלמדתי, מכל ניסיונות החיים. זהו המסר שלי.

**החיים יכולים להפיל אתכם - אבל רק אתם מחליטים
אם להישאר שם. אם תאמינו בה, ביכולת לשינוי -
הדרך מתחילה. אפילו מהמקום הכי נמוך.**

לפרטים התקשרו
עכשיו <

058-6338444

עם הרב הגדול יגאל כהן שליט"א

יום דביעי - ראשון | כ"ט סיון ג' תמוז | 25-29.06.25

בבקר בבקרי הצדיקים

הסיוע לגברים בלבד

יום בהיר

הסיפור שלי אולי לא הכי מרגש בעולם, הוא ככל הנראה לא יגרום לכם להזיל דמעה או להתפעל מגודל הנס העצום, אולי חלקכם אף יגיד, גם לנו קרה משהו דומה, על מה הדרמה. ובכל זאת רציתי להעלותו על הכתב, (או יותר נכון לבקש ממישהו שיעלה אותו) משום שלפעמים דווקא החסדים הקטנים האלה, הנשיקות הקטנות מבורא עולם, אלו שלא דווקא מפורסמות בשלטי חוצות או לאו דווקא גורמות לך להשתתק בתדהמה, דווקא המעשים האלו שקורים לכל אחד ביום יום, ראויים שנעלה אותם על הכתב, שנשים לב גם אליהם. ונזכור שגם בתוך הנסתר וגם בדרך הטבע, בוודאי גם שם, נמצא ה' יתברך.

היה זה ביום בהיר אחד, (ולא רק בגלל שזה משפט יפה להתחיל אתו סיפור, היה זה באמת יום יפיפה. שמיים בצבע כחול צלול ניבטו לעיניי כל, עננים לבנבנים שטו להם ברוגע, שמש חמימה שלחה קרניים נינוחות אל עבר כדור הארץ, כאלה שלא גורמות לך להישרף מחום אבל מונעות מהרוח להקפיא את עצמותיך, פריחה אביבית תפסה כל פינה, העצים לבלבו בירוק רענן, פרחים צבעוניים צמחו בצדי הדרכים ומזג האוויר היה נפלא, כזה שאינך צריך להצטייד בסוודר מפאת הקור אבל אתה גם לא נוטף זיעה בכל חלקי הגוף.

האם ההקדמה הזאת הייתה קריטית להמשך הסיפור? לא. אבל למה שאחסוך מכם תיאור על מזג אוויר כל כך מיוחד?)

עליתי לביתי כמדי בוקר אחרי התפילה, ובעודי מכין לי פת שחרית קלילה להתחיל איתה את היום, נזכרתי שאני צריך לשלם חשבון חשמל עד סוף השבוע. אחרי שסיימתי לאכול, רציתי להסדיר את עניין התשלום והכנסתי יד לכיסי על מנת להוציא משם את הארנק וממנו את כרטיס האשראי כדי שאוכל להקיש את פרטיו. רגע של בהלה תקף אותי ולאחר חיפוש נוסף נאלצתי להפנים. הארנק איננו. לא בכיס, לא על השולחן, גם לא בכיס החליפה שם הלכתי לבדוק מיד לאחר מכן, ולא בשום מקום אחר בבית. רצתי לרכב אך חיפוש מהיר הראה שגם שם הארנק איננו. בעודי מנסה לשחזר את היממה שחלפה, מתי פעם אחרונה ראיתי את הארנק, היכן השתמשתי בו ובאיזו חנות הוצאתי אותו אך לצערי גיליתי שאני פשוט לא זוכר. בלאק-אאוט. לא זוכר מתי ראיתי אותו פעם אחרונה ולא מצליח לחשוב על רעיון היכן הוא יכול להימצא. נתקפתי חרדה. הארנק שלי היה מלא

מידה תחת מידה

לפעמים הנס הכי גדול
מתחיל בחסד הכי קטן

משלח רבנו

ראש מוסדות
"יביע אומר"
וארגון "ענפים"

לכבוד מו"ר ועט"ר
הגאון הגדול ר' יגאל
כהן שליט"א. ראש מוסדות
יביע אומר.

אשתי הכינה תבשיל של בשר, ובטעות
השתמשה בסיר שבישלו קודם לכן מוקרם
(חלבי), והשאלה היא האם מותר לאכול
מהמוקרם. אשמח לתשובת הרב שליט"א
בהקדם האפשרי.

שלום חיים ביטון מגדל עמק

לכבוד הרב שלום חיים ביטון הי"ו.

מגדל עמק

אודות שאלת מר בענין בישול מאכל בשרי
בסיר חלבי, והנני להשיבו בקצרה עכב
טרדות הזמן.

הנה נפסק בשלחן ערוך (יו"ד סי' צג סעיף
א) שקדירה שבישל בה בשר אסור לבשל
בה חלב אפילו לאחר 24 שעות, ובדיעבד
אם בישל בתוך הזמן הנ"ל המאכל אסור
באכילה. אבל אם בישל בקדירה לאחר 24
שעות, המאכל מותר באכילה, כיון שנחשב
הדבר כנותן טעם לפגם, ובשאלה כבודו לא
פירט באיזה אופן מדובר, וכמבואר הדבר
תלוי בזה.

(אלא שגם במקרה בו בישלתם את המאכל
הבשרי בתוך 24 שעות, ישנו אופן שהמאכל
יהיה מותר באכילה והוא כשיש פי ששים
במאכל החלבי, מטעם הבשר הבלוע בכלי.
ועיין עוד בזה ברמ"א (שם) ובפמ"ג (סי' צב
משב"ז סי' קכד), ובהליכות עולם (ח"ז עמ'
סג) לענין כף חולבת.

ובאופן בו יש ספק אם עבר 24 שעות, כתב
בשו"ת יביע אומר (ח"ו יו"ד סי' ו) שאם
עבר עליו הלילה ניתן להקל, והמאכל מותר
באכילה. ובכל מקרה גם אם עברו 24 שעות
הסיר צריך הכשרה כפי בליעתו.

מסקנת הדברים: מאכל בשרי שבושל
בכלי חלב וכן להיפך, אם עברו 24 שעות
מבישול המאכל הבשרי בכלי, המאכל
מותר באכילה, אבל אם לא עבר 24 שעות
מזמן בישול המאכל הבשרי, המאכל אסור
באכילה. והכלי צריך הכשרה בכל מקרה.

בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

בלאק-אאוט. לא זוכר מתי ראיתי אותו פעם אחרונה
ולא מצליח לחשוב על רעיון היכן הוא יכול להימצא.
נתקפתי חרדה.

בכל

הכרטיסים והמסמכים החשובים שלי. כרטיסי
אשראי, רשיון נהיגה, כסף מזומן, זיכויים
וכרטיסי מועדון (ולאחד כמוני שבכל חנות
אליה נכנס מתפתה לעשות מועדון, כרטיסים
כאלו שווים כסף רב).

כאשר אבדתי אבדתי

בעודי פוסע לתפילת מנחה, מתייעץ עם
אשתי בשיחת טלפון כיצד להתחיל לשחזר את
האבדה הזו, צדה את עיניי מודעה קטנה בפתח
בית הכנסת. "מתארגנת קבוצת אברכים יראי
שמיים ללימוד עם ילדים קטנים יתומים. כל
אברך ילמד עם ילד אחד, בכל יום שעה אחת
אחרי הצהריים. לפרטים..." אמנם איש חסד
אנוכי, נותן צדקה בכל פעם שמתאפשר לי,
מעלה לשכנתי המבוגרת את השקיות הכבדות
בכל פעם שאני רואה אותה חוזרת מהסופר,
זורק מילה טובה לחסר הבית המשתכן לו תחת
חלון בית הכנסת תדיר, אבל למודעות כאלה
בד"כ איני מייחס זמן, לבושותי אני אומר. יש
כל כך הרבה יוזמות ורעיונות מדהימים של
בעלי חסד גדולים, ומודעות כאלה תלויות
באופן תדיר על דלתות וחלונות בית הכנסת,
ובד"כ אני חולף על פניהם בלי ליצור קשר עם
בעל המודעה. אבל הפעם עצרתי רגע, שאלתי
את אשתי שעדיין הייתה על הקו מה דעתה על
העניין, משום מה הפעם זה הרגשתי רגש חזק
לזה. אולי כשאתה נמצא ב"צרה", שולית ככל
שתהיה, אתה מרגיש את האחר ורוצה למלא
לו את החסר כפי שהיית רוצה שימלאו לך.

נפגשתי איתו. נער נחמד בעל עיני דבש
טהורות. בניגוד לסיפור העצוב שלו הייתה
לו שמחת חיים לא רגילה. בעיניו היה מבט
שובב, כזה שרוצה לטרוף את העולם ולהוכיח
לכולם שיתמות אינה מעצור לחיים. נקשרתי
אליו מהרגע הראשון, היה לו ראש טוב וצללנו
ללימוד בצורה חלקה. הרגשתי כמעט כמו
עם חברותא בן גילי שיושב ומתפלפל איתי
בסוגיות שונות.

כך נפגשנו מדי יום והוא היה משתף אותי
בקשייו ובדברים שעוברים עליו. השתדלתי
להיות לו לאוזן קשבת מעבר ללימוד הגמרא
המשותף שלנו.

חמישה ימים לאחר המקרה הנ"ל, הוא התקשר

אליי לפני השיעור ושאל אם אפשרי שנדחה
את הלימוד באופן חד פעמי לשעה מאוחרת
יותר. השבתי לו שבשמחה רבה והוא החל
מספר לי כבדרך אגב שהוא מצא ארנק שחור
על המדרכה ליד הבית שלו, והוא רוצה ללכת
לתלות שלטים של 'השבת אבדה' מיד לאחר
תפילת מנחה, ולאחר מכן להגיע אליי.

בווהו! נפל לי האסימון. יום לפני שגיליתי
על אובדן הארנק היו לי דברים רבים לסדר
והתרוצצתי מחנות לחנות כך ששכחתי לגמרי
שאחד הסידורים היה באזור בו מתגורר הנער
המתוק הזה וככל הנראה שם נפל לי הארנק.
שכחתי לגמרי שנסעתי לאזור הזה וממילא
לא חשבתי לחפש שם את הארנק שלי. וכעת,
השיחה שלו הגיע בדיוק לאחר שחיכיתי על
הקו למעלה משעתיים עם שירות לקוחות
של חברת האשראי, עמ"נ לבקש לבטל את
הכרטיס ולהזמין חדש. למזלי השיחה התנתקה
באמצע כך שהם עדיין לא ביצעו את הפעולה.

החיוך שלי היה כנראה כל-כך גדול שהוא
שמע אותו מעבר לקו. "מה כל-כך מבדח במה
שסיפרתי?" הוא שאל במבוכה. "חס וחלילה.
מבדח זה לא. אבל יכול להיות שיש לי דרך
כלשהי לעזור לך ולהקל מעליך את תליית
השלטים", הוא לא הבין לאן אני חותר. "מה
פתאום, הרב, אני לא אטריח אותך לנסוע עד
אליי ולתלות את השלטים. אני אסתדר בעצמי
וניפגש לאחר מכן, הסר דאגה מלבך אני עושה
את זה בכמה דקות".

כשביקשתי לתאר לו את פרטי הארנק
והכרטיסים שבתוכו, והוא היה מופתע
לחלוטין אישר לי שאכן זה הארנק שברשותו,
שמעתי את השמחה הפורצת שלו על כך
שעלה בידו להשיב לי טובה על הטוב שאני
ב"ה גומל עמו מדי יום. ואני, נדהם לחלוטין,
חשבתי לעצמי שאין סיכוי שהייתי רואה את
השלטים שהוא היה תולה, משום שלא יוצא
לי כמעט אף פעם להגיע לאזור שלו, והיה
זה מקרה חד פעמי שביקרתי שם, וממילא לא
הייתי מוצא את הארנק שלי כנראה אף פעם.

לעיתים מתגלגלים לידינו מעשים טובים
כאלו, כביכול קטנים, ואנחנו ממהרים לשגרת
יומנו ולא משכילים לתפוס אותם.

כמה טוב הקב"ה, שעושה לנו מידה תחת
מידה ובהשגחתו הפרטית מגלגל את כל
העניינים לטובה.

דרך הרב מאיר כהן
רב קהילה באור יהודה

תיקון. תקווה. התחלה חדשה.

בניה מחדש

מספרים שפעם הגיעה אשה לרבי חיים פינטו זי"ע"א וביקשה דרך תשובה על חטא חמור שעשתה. דברי האשה שנאמרו מתוך חרטה אמיתית המחישו לצדיק עד כמה היא מעוניינת לשוב בתשובה שלימה. רבי חיים השמיע בפני האשה דברי תוכחה באותו ענין תוך כדי שהוא מציין באזניה סדר התשובה. כשקבלה עליה האשה את כל דרך התשובה ותיקון המעשים

שכללו בין היתר שינוי מקום מגורים ותפילות רבות, הוא בירך אותה והבטיח לה: "בעזרת ה' לאחור שתתקני את דרכיך ותשובי בתשובה, תזכי להתחתן ולהקים בית נאמן!"

חלפו להם מספר שנים, וביום אחד הגיע יהודי לביתו של רבי חיים כדי לקבל את ברכתו. רבי חיים התעניין במצבו האישי וכששמע כי הוא אלמן, פנה אליו ושאל אותו אם הוא מעוניין לפתוח פרק חדש בחיים. כשזה השיב כן, שאל רבי חיים את בני ביתו על אודות האשה, ואלו השיבו לו כי אכן היא שבה בתשובה שלימה וקיימה את כל סדר התשובה שרבי חיים ציוה עליה. בני הבית ידעו עוד להוסיף ולספר על תשובתה השלימה. רבי חיים ראה כי לפניו הזדמנות להקים בית נאמן בישראל, שידך ביניהם והקימו בית בקדושה ובטהרה...

חוץ מִצָּא

אמרו רבותינו ז"ל (ירושלמי פאה א', א'): "אין לך דבר שעומד בפני התשובה", זאת אומרת שכל יהודי אפילו שהוא ירד מאוד לשאול תחתיות יכול הוא להתקרב לה' יתברך. ואמרו רבותינו ז"ל (פסחים פו' ע"ב): "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מִצָּא", ופירש רבינו הראשית חכמה זי"ע"א (שער הקדושה יז', כא'), כל מה שיאמר לך הקב"ה לעשות אז תעשה חוץ מִצָּא. אם אתה חושב שה' יתברך לא רוצה אותך אל תאמין לזה. ה' יתברך אולי נראה רחוק אבל אין קרוב ממנו!

אומנות האהבה
הרב רפאל אוחיון
רב קהילת "משכנות התורה"
מרצה ומטפל

המרחק שמחבר

דני וטליה ישבו על הספה בסלון, כל אחד שקוע בטלפון שלו. שעה חלפה בשתיקה. "אנחנו צריכים לדבר" אמרה טליה לבסוף.

"על מה?" שאל דני, מבלי להרים את עיניו מהמסך.

"על המרחק", השיבה. "פעם היינו קרובים כל כך, והיום... אנחנו יושבים זה לצד זה כמו שני זרים."

מרחק בזוגיות. לפעמים הוא נראה כאויב הגדול ביותר של האהבה. אך האם תמיד כך הדבר? המדרש מספר שכאשר בנו את המשכן, קיבלו הוראה מדויקת: "וַיִּשְׁמַתְּ אֶת הַכֹּהֵן עַל הָאֶרֶץ מִלְמַעְלָה".

הכפורת, שעליה ניצבו שני הכרובים פורשי הכנפיים, הייתה מסמלת את השראת השכינה. והנה, דבר מעניין - הכרובים לא נגעו זה בזה. היה ביניהם מרחק מדויק.

"מה את מציעה?" שאל דני, מניח לבסוף את הטלפון. "בוא נזכור את מה שלימדו אותנו חכמינו, חייכה טליה. "הגמרא מדברת על אהבה שהיא כמו קדרה - המשובחת ביותר. הקדרה היא שמאפשרת לאש ולמים לעבוד יחד מבלי שהאש תכבה או שהמים יתאדו."

הקדרה שמפרידה - היא זאת שגורמת לחיבור!

רבי שניאור זלמן מלאדי מלמד: 'מרחק מדוד הוא סוד הקרבה האמיתית'. כאשר שני אנשים נצמדים זה לזה לחלוטין, ללא כל מרווח, אין מקום לתנועה, לצמיחה, לנשימה. הם חוסמים זה את זה."

המקובלים מלמדים שאפילו בבריאת העולם היה צורך ב"צמצום" - הקב"ה כביכול "פינה מקום" כדי לאפשר לעולם להתקיים. כי קרבה אמיתית דורשת גם מרחק.

הקב"ה "מתלבש" בתוך

התורה הקדושה, "אנכי" ה' אלקיך - ראשי תיבות "אנא נפשי תבית ייבית" (אני את נפשי כתבתי ונתתי), כדי שנוכל לחבק אותו מבלי להתבטל ממציאיות!

בשבוע שאחרי, דני וטליה החליטו לקבוע זמן ללימוד משותף. "בלימוד בחברותא", הסביר הרב, "היופי הוא במרחק שבין שתי נקודות המבט השונות. מתוך השוני נולדת הבנה עמוקה יותר."

הם הביטו זה בזה מעבר לספרים הפתוחים, ולראשונה מזה זמן רב, באמת התחילו לראות. כי לפעמים, דווקא המרחק הוא שמחבר. "כמו הכרובים", לחשה טליה, "פנים אל פנים, קרובים אך לא נוגעים". "וכמו הקדרה", הוסיף דני, "שמאפשרת לשני הפכים להפוך לאחד."

"שאל את הרב"

יש לכם שאלה בהלכה? בית ההוראה בראשות הרב נריה ברבי מחפשים ייעוץ רבני ובנשיאות הרב יגאל כהן או הכוונה?

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו 2381*

מדי שבת

מתוך ספרו של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

הרב אחיה עובדיה

ברכת כהנים

"יאר ה' פניו אליך ויחונך" (במדבר ו, כה). יאר אותיות אֵיך, הוי"ה בגימטריא 26 - כ"ו באייר, זה היום שהתחילה בו מלחמת ששת הימים. יש בתי חולים שכתוב שם "אין חניה בקרקע", אבל במלחמת ששת הימים הקב"ה נתן לנו חניה בקרקע, חניה בארץ ישראל. "ו-יחונך" - ביום ו' (אחרי ששה ימים) יתן לך חניה, זה רמז למלחמת ששת הימים בברכת כהנים.

פעם כאשר היו מכניסים ספר תורה חדש לבית הכנסת, מכניסים אותו כשהספר פתוח בברכת כהנים, כדי שהברכה תחול על כל הציבור.

בברכת כהנים יש ששים אותיות, לכן אומרים בקריאת שמע "הנה מטותו של שלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל", ואחר כך אומרים את הפסוקים של ברכת כהנים.

כלל פיתגורס בברכת כהנים

החלוקה של הפסוקים היא: בפסוק הראשון "יברכך ה' וישמרך" - יש 15 אותיות. ובפסוק "יאר ה'" - 20 אותיות. ובפסוק "ישא ה'" - 25 אותיות. ועל פי זה בנוי הכלל שקבע פיתגורס, שאם תכפיל את האורך בעצמו ואת הרוחב בעצמו, תמצא את המדה של האלכסון. אם הרוחב 15 והאורך 20, האלכסון יהיה 25. איך החשבון? הרוחב: $15 \times 15 = 225$, והאורך: $20 \times 20 = 400$, ביחד זה שווה 625, והאלכסון: $25 \times 25 = 625$. זה משולש ישר זווית. לכן בברכת כהנים כתוב "יֵאָר ה'", "וְיִשְׂמַרְךָ לְךָ שְׁלֹמֶם", ולא כתוב "יֵאִיר", "וְיִשְׁשֶׁם", כי יש בדיוק ששים אותיות. ולכן גם אומרים ויחונך הנו"ן בדגש, ולא אומרים ויחוננך.

הרבה סגולות יש במשולש

הרבה דברים בנויים על פי משולש ישר זווית, עד שמישהו חשב שמשולש זה אלקים. המשולש אינו אלקים, אבל יש הרבה סגולות במשולש. שלשה אבות - אברהם יצחק ויעקב, ברכת כהנים - "ברכה משולשת", וגם התורה משולשת - תורה נביאים כתובים, כמו שהגמרא אומרת (שבת דף פח ע"א), דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא, בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים כתובים, לעם תליתאי - כהנים לויים וישראלים, על יד תליתאי - משה רבנו שלישי לבטן, מרים אהרן ומשה. ביום תליתאי - ביום שלישי של ימי ההגבלה. בירחא תליתאי - בחודש סיון. הרבה סגולות יש במשולש.

התחזקתי

מפרט

מעל הטבע

ברצוני לשתף אתכם ברגע נדיר של אמונה. זה קרה כשאבא שלי קיבל התקף לב בגיל 76 לחייו, הוא היה שכוב על רצפת המטבח שבבית, הייתי מלאת רגשות מבלבלות והחלטתי, 'מאין, יבוא עוזרי'.

יצאתי מחוץ לבית וצעקתי לשמיים תוך כדי שעושים לו החייאה ארוכה ומול כל השכנים זעקתי - "בורא עולם, אבא שלי לידך עכשיו בעולם האמת!!! אתה לקחת לו את הדופק ואתה תחזיר לו את הדופק!!! לא מגיע לנו, אבל בבקשה תחזיר אותו כי אתה טוב, וכולך חסד ורחמים!!!" "שנתיים וחצי אני לומדת חובות הלבבות עם הרב יגאל כהן בשביל הרגע הזה! אתה לא תאכזב אותי! קבעת חוק בטבע השם, "הבוטח בהשם חסד יסובבנו". אני חושבת מחוץ לטבע, וברור לי שאבא שלי יחיה... אני זורקת את זה עליך אב רחמן שלי." "ובנוסף תראה לכל השכנים כאן את הכוח שלך, ואת גדולתך ועוצמתך, אתה תעשה שאבא שלי יקום על הרגלים ללא שום נזק מוחי!!! סומכת עליך רק אתה מחיה מתים. לא שואלת שאלות, לא יודעת איך כמה ולמה רק יודעת שזה יקרה. יש לאבא שלי הרבה מה לעשות כאן! הוא צריך להיות בחתונה של הילדה שלו. וכשיהיה לי בן הוא צריך להיות הסנדק, כי אין לו בנים! קיבלתי על עצמי לכסות את הראש לפחות כמה שעות ביום. ואגם הצדיקה קיבלה על עצמה צניעות. בבקשה אבי שבשמיים..."

לאחר מכן נכנסתי לבית ואמרו לי שחזר לאבי הדופק. בלילה הרופא אמר לי: 'אבא שלך יקום אם בכלל תוך יומיים, וכנראה עם נזק מוחי'. כך סיים את דבריו. התמלאתי בבטחון בה' יתברך ואמרת לי בלי להתבלבל: 'ה' מסדר עכשיו לאבא שלי את המוח, ותראה שלא יהיה לו שום נזק מוחי'. והרופא צחק עליי. למחרת בבוקר אבא שלי התעורר וקם ללא נזק מוחי. אמרתי לרופא: 'אמרתי לך שה' סידר אותו'. והוא חיך בהכנעה. כי כשנשענים על ה' באמת ובתמים הוא תמיד שם. ניסי ניסים. הבטחתי לה' לפרסם את הנס. תודה, רחל.

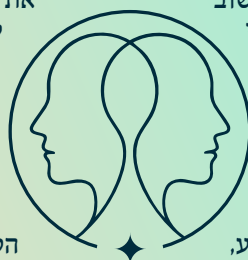
התחזקתם מהר? שלחו לנו ונפרסם בעלון < anafeamalon@gmail.com

יש • מזל • לישראל

הרב אלדד נגר
מראשי ישיבת "מבקשי פניך"

נמצא אם בן מזל זה רוצה לשפר את הזוגיות עליו לתרגל בכל יום שלוש פרגונים לבן/ת זוג, אבל לא סתם פירגונים אלא כמו שרק הוא יודע להגיד, עם כל עוצמת דיבורו שמושכת את לב השומע, ואם זה ליד אנשים אז בכלל הוא יכול להשתמש עם כוחו המדהים שכולם עוצרים לשמוע דיבורו כיצד מפרגן לצד השני, אפשר לפרגן על המידות הטובות כמו נדיבות סדר וניקיון מראה טוב יחס לילדים והמשפחה הכללית חריצות בעבודה, בהתחלה יהיה קצת קשה אבל הכלל שאחרי 40 ימי התמדה זה הופך לחלק משיגרה ואין בזה מאמץ כלל, והוא יראה שינוי מן הקצה אל הקצה, בהצלחה....

בשבוע הבא נעסוק בחלק השני של הזוגיות כיצד בן/ת הזוג השני כדאי שיתנהל.

חודש סיון

במאמר הקודם הסברנו שבני חודש סיון צריכים לתקן ולאזן את כוח הדיבור שהוא מאוד חזק ודומיננטי אצלם והשבוע ננגיש זאת למערכת זוגית. לא לפני שנקדים יסוד חשוב כאשר אנו מדברים על כוח כזה או אחר שיש בבני מזל מסוים חשוב שנבין שאנו מדברים על תמצית ושורש הכוח ולא על צורה מסוימת שלו, דהיינו מי שיש בו את כוח הדיבור, זה אומר שהוא טוב בלדבר באופן כללי, דהיינו עושה לו טוב ונותן לו משמעות בחיים להשתמש בכוח הדיבור, ולא בצורת דיבור ספציפית, לדוגמא זה לא ישנה אם זה פרגון לאחר או לרדת עליו אם זה לשון טוב או רע, העיקר שזה דיבור, אלא שכאן נכנס היצר הרע שמושך לרע או יצר הטוב שמושך לטוב, ובאופן טבעי כידוע היצר הרע שולט עד שנתקן.

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

לחיות
באמונה

מבחן באמונה

אמונה אמיתית נמדדת רק בשעת מבחן. אם היה לי הכל בחיים, לא היה חסר לי דבר והייתי אומרת: "בורא עולם, אתה ענק!" זה לא מבחן האמונה... המבחן האמיתי של האמונה זה כשאין. כשאין זיווג, כשאין ילדים, כשאין בריאות, כשאין פרנסה, כשאין שלום בית... ברגע הזה בו חסר לך לכאורה דבר כלשהו בחיים שלך ואת אומרת: "ישתבח שמך בורא עולם, זה שכרגע חסר לי, זה הכי טוב בשבילי! איך אני

יודעת? כי אתה בחרת את זה בעבורי, אתה שאוהב אותי יותר מכולם, שמנהל לי את החיים בחסד ורחמים, שמעניק לי בלי סוף גם כשלא מגיע לי. אז עכשיו חסר לי... אבל יש לי הרבה דברים אחרים שאני שמחה בהם... יודעת שמה שחסר יגיע אליי בזמן שאתה תחליט וזה יהיה הזמן הנכון ביותר בעבורי!"

זאת אמונה

כשבמקום לבכות על מר גורלי, על החוסר, על הקושי, על זה שלכולם יש ולי אין, כשבמקום לרחם

על עצמי אני אומרת תודה. אני זורקת את השכל בידיעה שאני לא באמת מבינה איך דברים מתנהלים מאחורי הקלעים... אבל אני יודעת שזה שמנהל שם את העניינים, זה אבא שלי שדואג לי ורוצה שיהיה לי טוב, זה שמוביל אותי למקום הכי גבוה והכי מיוחד, המקום הזה שיהיה שווה להתאמץ בשביל להגיע אליו, אז נכון, עכשיו אני לא רואה את המקום הזה... הוא נראה כה רחוק ולעיתים אף נדמה שמרוב הקושי והכאב, לא אצליח להגיע אליו לעולם... אבל אני יודעת שכל עוד יש לי את בורא עולם לצידי, אני יכולה בעזרת האמונה שלי לשנות את הטבע! לטפס על ההרים הגבוהים ביותר, אלה שנוגעים בעננים... אותם הרים שאין סיכוי לטפס עליהם ללא כוח האמונה... להישבר זה קל. לוותר זה קל. להגיד "אני לא יכולה" זה קל. להרים ידיים ולומר: "אין לי את הכוח להתמודד עם זה" - זאת לא אמונה! בורא עולם לעולם לא שולח ניסיון לאדם שאינו יכול לעמוד בו... הוא ברא אותי, הוא יודע עם מה אני יכולה ולא יכולה להתמודד, אז אם הוא אמר שאני מסוגלת - אני מסוגלת! אם הוא אמר שיש לי את הכוח - אני אצליח!

הדבר הזה שחסר לך, תהפכי אותו לקיים. רוצה להתחתן? תתחילי לשנן: "אני אוטוטו מתחתנת בע"ה". מתקשה להביא ילדים? "חודש הבא אני אוכה להיפקד בזרע בר קיימא", סובלת מבעיה בריאותית? "ברגעים אלה ממש אני מבריאה מהמחלה!", יש בעיות פרנסה בבית? "סכום כסף גדול עושה את דרכו אליי!". יש לך בעיות בשלום בית? "אנחנו חוזרים להיות כמו שהיינו כשהתאהבנו" ומה הסיכוי שזה באמת יקרה...? רק אם את מאמינה שזה באמת יקרה. אם את אומרת: "אבל איך זה פתאום יגיע...?" סימן שאת לא מאמינה מספיק... בורא עולם שולט בעולם! נדמה לך שקשה לו למצוא דרך לשלוח לך את מה שאת רוצה? קטן עליו! כל מה שאת צריכה לעשות כדי שזה יקרה, זה רק להאמין שהוא כל יכול ושהטוב ביותר בדרך אלייך... את כל השאר תשאירי לו, הוא כבר יסדר לך את העניינים.

מכירה את הרגע הזה שנדמה לך שזהו, אין לך כוח יותר? את מרימה ידיים, בטוחה שזה גדול עלייך, שאת הדבר הזה את כבר לא הולכת לשרוד...

זה בדיוק הרגע בו בורא עולם אומר לך: "קטנה שלי, תחזיקי מעמד עוד טיפה... אני רוצה לתת לך מתנה ענקית, רק תעברי את הניסיון הזה באמונה! תאמיני שאני לעולם לא אפגע בך, שאני רוצה להעלות אותך מעלה אל פסגת האושר, אבל אנחנו חייבים לעבור את הדרך לשם ביחד! תהיי חזקה, אני איתך, זה תכף נגמר..."

תהיי חזקה, אחותי, הטוב ביותר עוד לפניך...

במקרה והגיעה לשלולית של מים, ויש לפניה שתי דרכים או לקפוץ מעל השלולית ולקצר את דרכה או להקיף את כל השלולית ואז תצטרך ללכת יותר, עדיף שתקפוץ ותקצר את דרכה מאשר שתקיף והדבר ירבה עליה את הדרך.

האם נשים חייבות לומר ברכות השחר כל בוקר?

כן. רק שהנשים אינן מברכות שלא עשני אישה, אלא שעשני כרצוני, ולא מזכירה שם ומלכות והיינו שאומרת כך 'ברוך שעשני כרצוני'.

האם מותר לעשות ריצה בשבת?

אסור לעשות ריצה בשבת כמו שכבר למדנו, אבל אם נהנית מהריצה ומטרתה היא לשחרר את הגוף ולא כדי להזיע, מותר לעשות כן בשבת. וכן הדין לילדים או בחורים צעירים שנהנים מהריצה או מהקפיצה בשבת מותר להם לעשות כן בשבת, כיון שהם נהנים מכך בשבת. ישנו אופן נוסף בו התירו חכמים לקפוץ בשבת והוא

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים
בהלכה" | 2381*

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

אלה שבאים בלילה...

תודי לקב"ה שהוא נותן לך את הכוחות לעשות ולדבר ולהשקיע בדבר החשוב מכל, בבינתך ובמשפחתך. לאישה שעובדת גם מחוץ לבית יש יותר ניסיון, היכן למקם את המשפחה - האם במקום השני? לבזבז את כל המשאבים בעבודה או בבית? אפשרי לעבוד ולהשקיע בעבודה, אבל לא לשכוח את העיקר. העיקר הוא הבית, הבעל והילדים. זה מה שימשיך אותך עד מאה ועשרים. הם אלה שיישארו בעולם אחרי לכתך, ומה שהם יעשו ישפיע עלייך גם בעולם הבא.

נחזור לענייננו, אישה יכולה ברגע לזכור מה עוד נשאר לה לעשות ומה לא עשתה עד כה, אבל חייבת לעשות עבודה ולזכור את מה שהיא כן עשתה. השם אוהב שאת מעריכה את עצמך, לא בזכות עצמך, לך אין כוחות ומשאבים מעצמך, הכול זה הקב"ה, הוא בכבודו ובעצמו הסמיך אותך להיות בתפקידך וזה אומר שיש לך את הכוחות המדויקים לך, וכל מה שאת עושה הוא מדויק לביתך שלך.

לא להסתכל מה השכנה מספיקה, או מה אמא שלך הייתה עושה... כל אחת בדור שלה, בכוחות שלה, הכול מדויק מאת השם. תשמחי, בדור הזה כלום לא מובן מאליו. גם לקרוא עלון בשבת קודש זה המון. הקב"ה עכשיו עושה שמחה בשמיים ומסתכל עלייך, ביתו האהובתו, מתפאר בכך שאת בוחרת לעשות טוב. המשיכי כך...

כשאת שמה את הראש על הכרית בלילה, על איזה דבר את חושבת? מה טוב עשית היום, או איפה שפחות הצלחת? על מה את שמה דגש - "אבא, תודה שהספקתי היום להכין ארוחת צהריים", או - "כמה כביסות נשארו לי... לא הצלחתי לקפל היום חולצה"? כל אחת תחשוב, היכן פוגשים אותה ייסורי המצפון המדוברים... כל אמא ואישה יכולה להזדהות בהרגשת החמצה של למה לא הספקתי, ולמה לא עשיתי... ואיזה אמא אני, וכ'...

כמה ייסורי מצפון יש לאישה בבית יהודי? מדוע? לא לך התכוון הקב"ה. אנחנו חייבות לזכור רק את הטוב. כמה שיותר טוב. אין לך עוררין, את האמא הכי טובה לילדים שלך. את האישה הכי טובה לבעלך. כל מה שאת עושה זה המון... תעריכי את עצמך ואת הפעולות שלך. זה לא מובן מאליו.

ממילא התורה שהוא לומד אינה שלמה בכל אותיותיה, וממילא גם אין לה כוח לשמח את הלב ולהשיב את הנפש, שהרי נאמר: "תורת ה' תמימה משיבת נפש".

רק לתורה תמימה - שלמה, יש כוח לשמח את הלב ולהשיב את הנפש. אז למעשה, אנחנו לומדות צריך להרבות באהבת ישראל. וכאן בדיוק נכנסת לנו ברכת הכהנים בפרשתנו, פרשת נשא: ברכת הכהנים היא הברכה שמברכים הכהנים את עם ישראל מפיו של השם יתברך ממש (!) והנוסח שלה בהתחלה, הוא בלשון רבים: "כה תברכו את בני ישראל, אמור להם".

ומיד בפסוק שלאחר מכן, הכהנים מברכים בלשון יחיד: "יברך ה' וישמרך... פניו אליך... וישם לך שלום".

אז למה אומר ה' שהכהנים יגידו "להם" בלשון רבים, ואח"כ מברכים הכהנים בלשון יחיד?

וכאן יש יסוד נפלא: לא כל ברכה מתאימה לכולם! מה שבזכרה החברה שלך, לא בהכרח מתאים לך, וכן להפך, מה שבזכרה את לא יהיה נכון לחברה שלך. לכן שלא יהיו עינינו צרות על הזולת.

אחת בזכרה בעושר. מי אמר לך שהרבה כסף נכון לך? אולי על ידי הכסף תגיעי לגאווה? אולי על ידי הכסף תרגישי שהכל בזכותך, בבחינת "כוחי ועוצם ידי" ותתרחקי על ידי כך מתפילות ובקשות מבורא עולם? הרי לפתע לא תרגישי שחסר לך כל כך... השם יתברך נותן לכל אחת את הברכה ומאידך את החיסרון, המדויקים לה! לתיקון שלה, לעבודת המידות ולעבודת השם שלה.

שנוכה להסתכלות בעין טובה על חברותינו!

תאריך ארץ אהבת ישראל

שבת שלום! אפתח ברישותכן בשאלה: כשמגיעים לחתונה, איך יודעים מי החתן? הרי מי זו הכלה קל לדעת וקל לזהות - היא לובשת שמלה לבנה חגיגית מאוד, תסרוקת מפוארת - כולנו מזהות אותה!

אבל את החתן איך מזהים? הרי הוא לבוש בחליפה ממש כמו האורחים! אז איך יודעים בכל זאת מי החתן?

זה שלוקח את הכלה הביתה!...

דיברנו בשבוע שעבר על החתונה של הקדוש ברוך הוא עם כנסת ישראל, נתן לנו השם יתברך את התורה.

החוכמה שלנו? לקח אותה הביתה! לא לחשוב שזהו, נגמרו ימי העומר, נגמר החג וכאן גם חס ושלום נגמרת ההתרגשות. צריכים אנחנו לקחת את התורה אל כל שאר ימי השנה ולהרגיש בה כאילו זכינו בפרס גדול!

אבל איך נזכה שהתורה שאנחנו לומדות תהיה שלמה בכל אותיותיה ותאיר לפנינו כנתינתה מסיני?

אז מספרים שיום אחד בא איזה חסיד לפני ר' נחמן מברסלב, וטען כי אין לו חשק ושמחה בלימוד התורה.

השיב לו ר' נחמן שהסיבה לך, היא משום שנשמנו של כל יהודי ויהודי מושרשת באחת מאותיותיה של התורה הקדושה, וממילא רק כשאדם אוהב כל אחד מישראל, ורודף שלום ואהבה ואחדות עם כל אחד מישראל, התורה שהוא לומד שלמה בכל אותיותיה. אבל כשאדם לא אוהב כל אחד מישראל ואינו מבקש להיות בשלום עם כל אחד מישראל,

חברת
"הלימוד היומי"
מאת הרב יגאל כהן
לגברים ולנשים.

פותחים את היום עם 5 דקות של אור!

שפה קלה
ופשוטה

מתנה לחיים
מאושרים

קצר
וחזק

הזמינו עכשיו >>
לכל חודש עד הבית
077-26-353-88

יגל לנוער

רואה שבני דבק במטרה ואין לי אלא להיכנע לעיקשותו...

אך יש לי כמה דברים לומר לך בארבע עיניים לפני שאני הולך...

ראש הישיבה קם ממקומו, נכנס לחדרו ביחד עם אבא של סמי, ונעל את החדר הרמטי...

לפתע האב שלף מאבנטו אקדח, טען אותו, והצמידו לרקתו של ראש הישיבה, ואמר: אם אני יגלה שוב פעם שבני נכנס למקום הזה, אני מבטיח לך שכדור כזה או אחר יפלה את גולגולתך!!!

ראש הישיבה החיזור הורה לקרוא במהירות המרבית לסמי, והבהיר לו בצורה שאינה משתמעת שני פנים, "אין לך רשות להיכנס לישיבה כלל וכלל, ואם תופיע שוב, אאלץ לסלק אותך בכח, בשל הפיקוח נפש הכרוך בדבר!"

סמי שוב יצא מהישיבה בבושת פנים, וחזר לעבודה מבויש ומתוסכל. לאחר כמה חודשים הוא החליט שבלי התורה חיינו אינם חיים, ולכן לקח עימו כמה דולרים, ארז מזוודה, וטס לארץ ישראל מבלי להודיע לאף אחד.

מיד כשנחת, ביקש שיסבירו לו היכן יש ישיבה, מישו שלח אותו לירושלים לישיבת פורת יוסף.

תוך שעות ספורות הוא כבר התיישב על אחד מספסלי הישיבה, והחל ללמוד לעצמו. לפתע ראה אותו מי שהיה ראש הישיבה באותה תקופה, הגאון הגדול הרב שמעון בעדני שליט"א.

הרב בעדני שאל אותו בעדינות מה לו ולישיבה, סמי ענה לו בפשטות, "באתי ללמוד תורה!"

לאחר שישב אתו כמה דקות הבין הרב שמדובר בחוזר בתשובה מתחיל, ולכן ביקש אותו לעזוב את הישיבה ולחפש ישיבה שמתאימה לרמתו.

סמי יצא מהישיבה ולא האמין למה שקורה אתו, "הרסתי את החיים שלי, אין לי ירושה, כל העולם כועסים עליי, הגעתי לארץ ישראל רק כדי ללמוד תורה, וגם כאן מסלקים אותי???"

סמי כמעט נשבר, אך הוא אזר חייל, וברוב עוז ותעצומות נכנס לישיבה שנית, תפס גמרא, והחל להתנענע ולסלסל בקולו כאילו לא קרה כלום...

הרב בעדני שראה שוב את הבחור מתיישב ולומד, ניגש אליו ואמר לו בעדינות: סיכמנו שאתה מחפש מסגרת אחרת? סמי ניצב ואמר בקול בוכים: "הגעתי לארץ ישראל ללמוד תורה, כאן אני רוצה לגדול, וכאן אני רוצה ללמוד!"

הרב בעדני אמר לו: מהיום אנחנו חברותא!!!

מורי ורבותי: היום הרב קצין שליט"א, הוא אחד ממפציצי התורה הגדולים ביותר בעולם כולו, הוא מכשיר רבנים ושולח אותם לפתוח קהילות ברחבי העולם ולהחזיר את כל עם ישראל לטוהר לכוונתם, ורק לאחרונה שמעתי שהוא פתח קהילה בתאילנד שמונה 400 נפשות בפו"ר.

אם נתבונן קימנא, נגלה שהיו לרב סמי את כל הסיבות בעולם לזעוק ולומר: עשיתי הכל! אם אלוקים לא רוצה, אז לא צריך! וכו'... אך הוא באמת רצה, והאמין שזו הדרך ומסר את נפשו, ומי שבאמת רוצה ועושה מסירות נפש לכבוד ה'יתברך, אזי בורא עולם מפנק אותו...

שהרב יסיים... אך הרב אמר להם: מי שרוצה באמת להתקדם ולעבוד את ה', שיגיע איתי עכשיו לישיבה!

כמובן שאף אחד לא רצה לצאת לנסיעה בת 4 שעות לבולטימור בשעה כזאת, אבל היחיד שיצא מהכלל הוא "סמי קצין" שהחליט שהוא נוסע עם האמת...

הרב לקח אותו ברכב, ובאותו היום הוא התאהב בלימוד התורה! לאחר שבועיים שהוא זנח את החנויות במיאמי אביו קיבל מידע שהוא נמצא בישיבה בבולטימור...

האב המזועזע לקח מטוס והגיע לישיבה, כשנכנס לישיבה ראה את כולם יושבים ולומדים בשקיקה, אך הוא החל להרעים בקולו ולצרוח

על בנו ליד כולם (כדי שיתבייש ולא יחזור יותר...) שהעז להיכנס לישיבה ועוד על חשבון העסקים...

סמי יצא בבושת פנים וחזר לשטחים... אך לאחר חודשיים של סבל וגעגוע, ערק שוב מהעבודה לישיבה, וכעבור שבועיים אביו גילה שוב את הבריחה... ומגיע לישיבה תוך שעות ספורות, אבל אז הוא כבר לא דיבר, אלא עשה מעשה... הוא תפס כיסא, והעיקף אותו אל על לחלל בית המדרש, ובנס לא היו נפגעים ואף לכיסא שלום...

סמי שוב פעם מוצא את עצמו בשדה התעופה המקומי בדרך למיאמי, ואף בליווי של אביו שנוף בו לכל אורך הדרך, ואף איים עליו שאם המקרה ישוב על עצמו הוא ינושל מהירושה וינוחק מהמשפחה...

כעבור ג' חודשים שוב נפשו של סמי לא עמדה בפיתויו... והוא השביע את העובדים שאף אחד לא יעז לגלות לאביו שהוא עזב לישיבה... אך דבר אחד הוא לא ידע: אביו שכר עובד, שכל בוקר יתקשר אליו ויודיע לו אם סמי הגיע לעבודה... ובאותו בוקר שסמי יצא, העובד התקשר לאבא ואמר: סמי יצא...

האב הגיע לישיבה... אך הפעם מעונב מחויט ומחויך, ראש הישיבה אף הוא חיך חיוך של ניצחון... האב ניגש לראש הישיבה ואמר: אני

חזק לנוער

הרב דוד פריז
ראש "מרכז
התחברות" ר"ג

ה' יפנק אותך

הרב משה קצין שליט"א סיפר על אביו: לאביו קראו "סמי קצין", הוא היה בן לאבא עשיר, שצבר את הונו מחנויות שטיחים במנהטן, האב שהכסף היה עבורו הדבר הכי חשוב בעולם חינק את בנו על ברכי הדולרים והשטיחים... ושלה אותו לפתוח חנות "במיאמי".

העסק הצליח מאוד, וסמי מצא את עצמו בגיל 19 עם שלשה סניפים, והרבה מזומנים... מוצאי שבת אחד קבעו החברים לצאת למסעדה לארוחת ערב, ומיקום המפגש ליציאה היה מתחת לביתו של אחד החברים, ומשהגיעה השעה ליציאה וכולם היו מאורגנים, החבר תפס את ראשו ואמר: אתם חייבים לעזור לי, קבעתי עם רב אחד (הרב נח וינברג זצ"ל), שנעשה בסלון ביתי שיעור במוצאי שבת, ובשניות אלו אני נזכר שהוא צריך להגיע תוך 10 דק' ולא נעים... תעשו טובה כנסו לבית שלי, ונשב 20 דק' לשיעור ואז נצא לאכול! כולם הסכימו חוץ מ... סמי! אבל לאחר שכנועים ולחץ חברתי הוא נאות להיכנס ל-20 דק' בדיוק, דקה לא יותר!

כשהרב נכנס, סמי קם, והדגיש לרב בעזות, שהשיעור צריך להסתיים בעוד 20 דק' כי כולנו רעבים, וקבענו עם חברים...

הרב הבטיח, אך לא הבטיח לקיים... השיעור שהחל בשעה תשע בערב, הסתיים בארבע לפנות בוקר... הבחורים לא רצו

כמות שהיא

שבת שלום אחים יקרים שלי.

השבת נתחיל בעזרת ה' ללמוד את פרקי אבות, ונתחיל מהמשנה הראשונה: "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע..." למה חשוב לדעת שהתורה עברה ממשה ליהושע ואחר כך לדורות הבאים? כי התורה שלנו לא התחילה מרעיונות של בני אדם. היא התחילה מהשמיים, ונשמרה כמות שהיא - דור אחרי דור.

אחי היקר, תדע שהתורה היא לא סתם אוסף חוקים. התורה היא כמו מפת דרכים עתיקה ומדויקת - שנשמרה אלפי שנים. ואם נלך לפי

הרב יהונתן פרטוש
רב מדרשיית "ענפים" בני ברק

הסימונים שבה, לא נלך לאיבוד. גם אם לפעמים משהו נראה לנו קשה או לא עדכני - כמות שהיא - ככה היא טובה.

חז"ל אמרו: "הפוך בה והפוך בה" - דכולה בה. תעמיק, תברר, תתמודד - ותמצא בה כל מה שאתה צריך לחיים.

אז בואו נלמד לקבל את התורה כמות שהיא - ככה היא טובה.

לא רק לפי מה שנוח לנו, אלא מתוך אמונה שהיא אמת נצחית.

ובעזרת ה', שבוע הבא נמשיך עם ההמשך של המשנה

סקנה

יודעים את התשובה?
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com
תשובה מפרשת צו
רבי מאיר (ירושלמי מסכת מועד קטן)

נראה אותך אורל
כמה מסכתות יש בש"ס?
?

פרשת שבוע לילדים

פרשת נשא

בסוף פרשת נשא מתוארים הקרבנות שהביאו נשיאי השבטים לחנוכת המזבח. מה שמעניין הוא שכל נשיא הביא בדיוק אותו קרבן - אותה קערת כסף, אותו מזרק כסף, ואותם בעלי חיים. למרות זאת, התורה חוזרת ומפרטת את הקרבן של כל נשיא ונשיא בנפרד, מילה במילה, במקום פשוט לכתוב פעם אחת ולומר "וכן הביאו כל הנשיאים".

שואלים החכמים, למה התורה חוזרת על אותם פרטים שנים עשרה פעמים? והתשובה היא מיוחדת מאוד, למרות שכלפי חוץ כל הקרבנות

נראו זהים, בלב של כל נשיא היתה כוונה מיוחדת משלו. כל אחד חשב על משהו אחר כשהביא את הקרבן. אחד חשב על התורה, אחד על ארץ ישראל, אחד על בית המקדש, וכן הלאה. לכן בעיני ה', כל קרבן היה מיוחד ושונה.

המסר הנפלא שה' רוצה ללמד אותנו: מה שחשוב זה לא רק מה שאנחנו עושים, אלא גם הכוונה והמחשבה שבלב שלנו!

למשל, כשאנחנו עוזרים לאמא לסדר את השולחן לשבת, אפשר לעשות זאת כמו רובוט - בלי מחשבה, רק כי חייבים. אבל אפשר גם לחשוב: "אני עוזר לאמא כי אני אוהב אותה ורוצה לשמח אותה", או "אני מסדר את השולחן לכבוד שבת המלכה". מבחון הפעולה נראית אותו דבר, אבל בעיני ה' - זה שונה לגמרי!

אותו דבר כשאנחנו אומרים תפילה, אפשר פשוט לומר את המילים, ואפשר לחשוב על המשמעות שלהן ולהרגיש אותן בלב.

ה' רוצה שנעשה את המצוות לא רק עם הידיים שלנו, אלא גם עם הלב והמחשבה שלנו. כל מצווה שאנחנו עושים עם כוונה ואהבה היא מיוחדת בעיני ה' - כאילו אף אחד אחר בעולם לא עשה אותה כמונו! שבת שלום ומבורך!

חבר שלי רצה
לשתות תה בכפר
סבא ואז ראה נענע

למה ששמים לאדם
רגל הוא נופל?
הוא אמור להיות
יותר יציב

אם אתה נמצא
ביפן ורוצה לפתוח
קרטון אתה מבקש
סכין מקומי?

ואמיר מויאלו

מצאו 10 הצאים

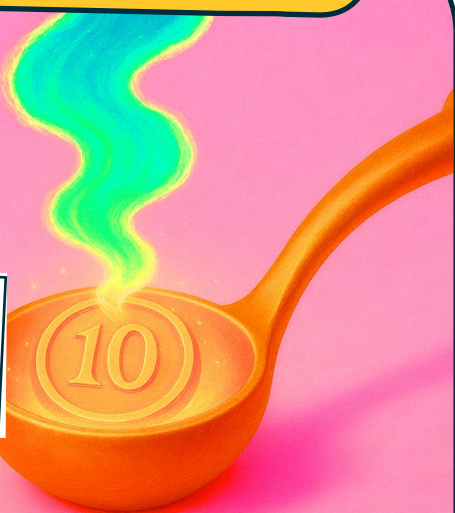
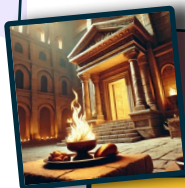

מהו

הפסוק למסע צהלה

הילד/ה הזוכה
ינון סרור
מבאר שבע

תשובה מפרשת צו:

"והנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

כך, בכל שבת, הקדיש זמן מיוחד להפיץ חום ואהבה למי שהכי הזדקק
לכך רבי גרשון אדלשטיין היה לא רק עמוד התורה, אלא גם עמוד החסד.
הוא דאג לכל אדם, קיבל כל אחד בסבר פנים יפות, ולמד תורה בהתמדה
עצומה. הוא היה צדיק, תלמיד חכם עצום, וגדול הדור, שהשפיע על רבבות בלימודו,
בחכמתו, ובאהבתו לכל יהודי.

סרקו את הקוד וצפו
בסיפורי צדיקים
בעריכת AI חדשנית
<<<

סיפורי צדיקים

הרב ירחמיאל גרשון אדלשטיין

בעיר שומיאץ שברוסיה נולד ילד
קטן ומיוחד ושמו ירחמיאל גרשון
אדלשטיין. אימו הצדקת דאגה
לו ולאחיו יעקב במסירות נפש,
והצליחה להשיג להם תעודות לידה
מזויפות כדי להגן עליהם מפני השלטון
הקומוניסטי, שרצה לחייב אותם ללמוד
בבתי ספר לא-דתיים. כך ניצלו מהשפעת
המשטר והמשיכו ללמוד תורה בטהרה.

לאחר פטירת אימם הצליח אביהם
הרב צבי יהודה להשיג רישיונות
עליה לארץ ישראל, בארץ חיו
בצניעות - לא היו רהיטים,
האחים ישנו על הרצפה,

ואביהם לימד אותם תורה בבית מתוך מסירות נפש ואהבת
השם. לימים הפך הרב גרשון אדלשטיין לראש ישיבת פונוביץ'
ולמנהיג רוחני.

באחת השבתות, שם לב אחד התלמידים לדבר מוזר - אחרי התפילה
בבוקר, הרב גרשון לא חוזר לביתו כמו כל המתפללים סקרנותו גברה,
והוא החליט לעקוב אחריו בשקט.

הרב צעד לאטו בין הרחובות, פנה לבניין אחד, עלה במדרגות, ודפק על
הדלת. כשהדלת נפתחה, בירך בחום "גוט שעאבס"

אחר כך המשיך לבניין נוסף, ושוב - "גוט שאבעס!" ושיחה קצרה. כך עבר
מבית לבית, מבקר משפחות שונות.

התלמיד גילה לתדהמתו שהרב מבקר משפחות שאיבדו אב או אם. בכל
בית הקדיש זמן לילדים היתומים, שאל לשלומם, חיך אליהם ודיבר איתם
ברגישות רבה. לא היה זה ביקור של נימוס בלבד - הרב גרשון באמת
דאג להם.

נפלאות הבריאה

שמואל
קורייב

הצבים

שלום ילדים יקרים!

הבריאה של ה' יתברך היא נפלאה ומרשימה, כל יצור בעולם
מעיד על חוכמתו האינוסופית של הבורא. הצב, כמו כל יצור
אחר, הוא פלא בבריאה שמכיל בתוכו אינסוף תבונה. הנה
כמה עובדות מעניינות על הצבים שיכולות להעמיק את
ההבנה שלנו על עוצמת הבריאה של ה'

- ישנם מעל שלוש מאות מיני צבים ברחבי העולם, והם נפוצים כמעט בכל יבשת. הצב נפוץ בעיקר באזורים יבשתיים, אך יש מיני צבים שחיים גם במים מתוקים וביצות.
- הצב היבשתי ניזון בעיקר מצמחים, עשבים וירקות, ולעיתים גם מבעלי חיים קטנים, אם כי רוב מזונם טבעוני. הצב מכניס את האוכל לפה באמצעות מקור חזק שאין לו שיניים, וכולו מותאם לאורח החיים האיטי שלו.
- הצב משתמש בשריון הקשה שהשם ברא עבורו כדי להגן על עצמו מטורפים. כאשר הוא מרגיש סכנה, הוא יכול להסתתר בתוכו ולנעול את פתח השריון כמעט לגמרי, מה שמצביע על תכנון מדויק של הבורא שמסייע לו להימנע מסכנות.
- הצב הוא בעל חיים מאוד איטי, הוא נע במהירות של כשני קילומטרים לשעה, מה שמאפשר לו להימנע מטורפים בשדה.

הפתוח, מכיוון שהוא לא רץ אלא בוחר את דרכו בזהירות ובקצב היציב של הבריאה.

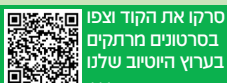
הצב מסוגל לנשום בצורה שקטה ורגועה גם כשיש חום, ובכך שומר על אנרגיה בתנאים קשים. בכך הוא מהווה דוגמה מדהימה לשמירה על עצמך בתנאים קשים מבלי לאבד את שליטתך.

הצב היבשתי יכול להרגיש את הסביבה גם באמצעות כפות הרגליים שלו, מה שמסייע לו להתמצא בסביבה, במיוחד במקומות קשים או כאשר הוא צריך להימנע מסכנות.

הצב היבשתי יכול לחיות עד גיל שישים או שבעים, ויש מיני צבים שמגיעים לגיל מאה, דבר שמעיד על עמידותם ויכולת ההישרדות המרהיבה שלהם לאורך זמן.

הצב היבשתי לא אוכל הרבה, אך כשהוא מוצא מזון, הוא יכול לאכול אותו במשך זמן ממושך כדי לצבור אנרגיה, כך שהוא לא ניזון בקצב מואץ אלא מבצע את פעולתו בצורה יציבה.

לסיכום, הצבים הם דוגמה נהדרת לחוכמת הבורא ודיוקו בבריאה. כל פרט בצב מבטא את חוכמת ה' האינוסופית. הבריאה היא פלא אמיתי, והצב הוא רק אחד מאותם אינספור פלאים שהבורא יצר כדי שנלמד מהם על הכוחות הטמונים בטבע ובחיים.

סרקו את הקוד וצפו
בסרטונים מרתקים
בערוץ היוטיוב שלנו
<<<

טוב להיות קרובה

ארגון "ענפים", בנשיאות
הרב יגאל כהן שליט"א
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש
של קירוב לבבות
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות
עם בנות שמחפשות להתחזק

לפרטים והתנדבות <
055-688-8010

📞 בזמן הפנוי | 🏠 בבית
📧 מתימים לכל גיל | 📱 נסיון ללא

תכנים חינוכיים שהילדים שלכם יאהבו

הפקת סרטוני ילדים
בהמחשת AI מדהימה!

סיפורי
תנ"ך

נפלאות
הבריאה

סיפורי
צדיקים

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

ניהול: עוז כהן | עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל ונטלי בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו << 03-8000770

להצלחת
יעקב בן סיון

להצלחת
לילך בת ציפורה

לעילוי נשמת
יהודית בת סברסה

לעילוי נשמת
סימי בת רבקה

🕯 נר תמיד 🕯
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מדהין בת זיוה ע"ה